

Unkempt

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΑ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 25 ΜΑΪΟΥ 1901

ΑΡΙΘ. 21

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † 'Ο Γρεβενών ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
- † 'Ο Μέγας Πρωτοδύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † 'Ο 'Αρχιεπ. τῆς 'Ι. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ
- † 'Ο Μέγας 'Αρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ (ταμίας)
- ΧΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετρίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσῶ 25
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 'Ιανουαρίου
ἀποστελλόμεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ταμίαν.

'Αρχιδυντάκτης 'Ιεροδ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ

ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ ΤΟΥ Γ'.

ΤΟΥ ΑΠΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(τὸ δεύτερον)

Α'. Συνεδρία 'Εκλογικῆς Συνελεύσεως.

Τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ, συνῶδᾳ τῇ προηγηθείσῃ προσ-
κλήσει, συνήλθον εἰς πρώτην συνεδρίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ
Μ. Συνοδικοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Τοπο-
τηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Μητροπολίτου Προύσης
Ναθαναὴλ τὰ μέλη τῆς πρὸς ἐκλογὴν Πατριάρχου Συνελεύ-
σεως, ἧς τὸν προσωπικὸν καταρτισμὸν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ
προηγούμενῳ ἡμῶν φύλλῳ.

Τῆς συνεδρίας ἀρχαμένης καὶ καθήκοντα γραμματέων ἐκ-
πληροῦντων ἐν αὐτῇ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς
Συνόδου ἀρχιμ. Φωτίου, τοῦ Α' γραμματέως τοῦ Δ. Ε. Μ.
Συμβουλίου Δημητρίου Ξανθοπούλου καὶ τοῦ Β' 'Αλκιβιάδου
Μαυράκη, καὶ ψηφολεκτῶν κληθέντων τοῦ ἐκ τῶν συνοδικῶν
σεβασμ. μητροπολίτου Γρεβενῶν Δωροθέου καὶ τοῦ ἐκ τῶν συμ-
βούλων 'Αντωνίου Σούρλα, ἀνεγνώσθη κατὰ πρῶτον ὁ κατάλογος
τῆς παρουσίας καὶ εὐρέθησαν παρόντα μέλη 85, ἧτοι ἔλειπον
ἐκ τοῦ ὅλου προσωπικοῦ καταρτισμοῦ τῆς Συνελεύσεως ὁ ἐκ
τῶν στρατιωτῶν βαθμούχων Ν. Βεγκλίδης πασᾶς καὶ οἱ ἀντι-

πρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν 'Ιωαννίνων καὶ Κρήτης, μήπω ἀναδει-
ξασῶν τοιοῦτους.

Εἶτα ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητῆς προσηγόρευσε τὰ μέλη
διὰ τῆς ἐπομένης προσλαλιᾶς.

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

καὶ πᾶσα ἡ ἐντιμότης 'Εκλογικῆ Συνελεύσεως.

'Αγαλλομένη τῇ ψυχῇ προσαγορεύω ὑμᾶς, κλη-
θέντας σήμερον, θείᾳ συνάρεσει, εἰς συγκρότησιν τῆς
πρώτης συνεδρίας τῆς 'Εκλογικῆς Συνελεύσεως. 'Ερ-
ταύτη, συνῶδᾳ τοῖς τὰ καθ' ἡμᾶς διέπονσιν 'Εθι-
κοῖς Κανονισμοῖς, ἔργον ἡμῶν ἔσται ἡ ἀποσφράγισις
καὶ ἀναγνώσις τῶν ψηφοδελτίων τῶν ὑπὸ τὸν ἀγιώ-
τατον τοῦτον 'Αποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰ-
κουμενικὸν Θρόνον τελούντων σεβασμιωτάτων μητρο-
πολιτῶν καὶ ἡ σύνταξις καὶ ἀμείνων ἀποστολὴ πρὸς
τὴν Ὑψηλὴν Κυβέρνησιν τοῦ καταλθού τῶν ἁπο-
ψηφίων, ἵνα μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἀναδειχθῇ

ἐξ αὐτῶν κατὰ τὰ νεομισμένα ὁ πηδαλιονχῆσων καὶ διακυβεργήσων τὸ ἱερὸν καὶ πάγκοιρον τοῦτο σκάφοι τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Τὴν γεραρὰν καὶ ἔντιμον ταύτην Συνέλευσιν συγκροτοῦσιν ἔνθεν μὲν ἱεράρχαι διαπρεπεῖς, ἔνθεν δὲ ἄνδρες ἐξέχοντες ἐπὶ εὐσεβείᾳ καὶ φιλογενείᾳ, πάντες ἐξ ἴσου ζήλῳ διαφλεγόμενοι ὑπὲρ δόξης τῆς Ἐκκλησίας καὶ προκοπῆς τῶν τιμαλφεστέρων συμφερόντων ἐκείνης τε καὶ τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν Γένους. Διὸ καὶ βεβαιότατός εἰμι ὅτι πάντες ἐν γνώσει διατελοῦντες τῶν ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς Κανονισμοῖς ἀναγεγραμμένων σοβαρῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ εἰς τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἱερότητα τῆς πιστευθείσης αὐτοῖς ἐντολῆς ἀποβλέποντες, δικαιώσουσιν ἔργῳ τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣν ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς Ἐκκλησία καὶ εὐσεβὲς Γένος ἀνέθετο αὐτοῖς. Ἐπὶ τῇ βεβαίᾳ καὶ χρηστῇ ταύτῃ ἐλπίδι δεῦτε προδῶμεν εἰς τὸ θεοφιλὲς καὶ θεάρεστον ἔργον ἡμῶν, ἀρωγὸν καὶ ὁδηγὸν ἐπικαλούμενοι τὸν οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Νυμφίον καὶ Δομήτορα.

Εἴτα ἀριθμηθέντα πάντα τὰ ψηφοδέλτια τὰ ὑπὸ τῶν σεβ. μητροπολιτῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ὑπὸ τὴν κλίμα τοῦ Οἴκου. Θρόνου διατελούντων ἀποσταλέντα εὐρέθησαν 77 τὸν ἀριθμὸν, ἥτοι ἑλαττον 1, ὅπερ ὁμῶς, καθυστερήσαν, ἐκομίσθη ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἀποσφραγίσεως πάντων.

Τῆς ἀποσφραγίσεως δὲ περατωθείσης ἔλαχον τυχόντες ψήφων ἀρχιερατικῶν ὡς ἐκλέξιμοι:

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ πρῶτον Κων/πόλεως Ἰωακείμ	ὁ Γ' ψ.	33
» » » » » » Νεόφυτος	ὁ Η' »	2
» » » » » » Κωνσταντῖνος	ὁ Ε' »	2
Ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἴκ. Θρόνου Προύσης Ναθαναὴλ	»	5
ὁ Ἐφέσου Ἰωακείμ	»	2
ὁ Κυζίκου Κωνσταντῖνος	»	2
ὁ Νικομηδείας Φιλόθεος	»	2
ὁ Χαλκηδόνος Γερμανός	»	7
ὁ Δέρκων Καλλίνικος	»	5
ὁ Θεσσαλονίκης Ἀθανάσιος	»	1
ὁ Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος	»	3
ὁ Ἀμασειᾶς Ἀνθίμος	»	2
ὁ Ἰωαννίνων Γρηγόριος	»	3
ὁ Βερροίας Κωνσταντῖνος	»	1
ὁ Τραπεζοῦντος Κωνσταντῖνος	»	1
ὁ Σερρών Γρηγόριος	»	1
ὁ Μηθύμνης Στέφανος	»	1
ὁ Βάρνης Πολύκαρπος	»	1
ὁ Χίου Κωνσταντῖνος	»	1
ὁ Λέρου καὶ Καλύμνου Ἰωάννης	»	1

Ἐκ δὲ τῶν ἀρχιερέων τῶν ὑπὸ λαϊκῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως ὡς ἐκλεξιμῶν προταθέντων, συνωδᾷ ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν, ἐτέθησαν ἐν τῷ Καταλόγῳ

τῶν ὑποψηφίων διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τοῦ Συλλόγου τῶν παρακαθημένων ἀρχιερατικῶν μελῶν

ὁ Ἡρακλείας Ἰερώνυμος τυχών.	ψήφ.	13
ὁ Νικαίας Σωφρόνιος	»	7
ὁ Σμύρνης Βασίλειος	»	12
ὁ Εἰσθῆς Ἰωακείμ	»	8

τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν Καίσαρεως Ἰωάννου, Ἰκονίου Ἀθανασίου, Κορυτσᾶς Γερβασίου καὶ Γρεβενῶν Δωροθέου προταθέντων μὲν ἐπίσης, ἀλλ' ἀποσυράντων τὴν αὐτῶν ὑποψηφιότητα.

Οὕτως ὁ Κατάλογος τῶν ὑποψηφίων καταρτίσθεις ἐξ 24 ἀρχιερέων ἐκλεξιμῶν ἐσφραγίσθη ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν δύο Διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων καὶ διὰ τῆς Α. Ε. τοῦ ἀρχόντος Μ. Λογοθέτου Σταυράκη βεβῆ Ἀριστάρχου διεβιβάσθη μετὰ τοῦ σχετικοῦ μασθατᾶ πάραυτα εἰς τὴν Γ. Πύλιν. Ἡ Α' αὕτη συνεδρία ἐληξεν οὕτως ἐν πληρεστάτῃ τάξει καὶ δημοφροσύνῃ.

Τοῦ ἀνωτέρω καταλόγου τῶν ὑποψηφίων αὐθημερὸν ἐπιστραφέντος ὑπὸ τῆς Σ. Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διὰ τῆς Α. Ε. τοῦ ἀρχόντος Μ. Λογοθέτου, χθὲς ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἴκου. Θρόνου μητροπολίτης Προύσης συνεκάλεσε τὰ δύο Σώματα εἰς συνεδρίαν ἑκτακτον. Κατὰ ταύτην ἀνεγνώσθη ὁ σχετικὸς τεσκερὲς τῆς Α. Γ. τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ὁρησκευμάτων Ἀβδουρραχμὰν πᾶσᾶ, ὁ συνοδεύσας τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Καταλόγου, καὶ ἐγνώσθη ὅτι ἐξηρέθησαν τούτου τὰ ὀνόματα τῶν μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος Γερμανοῦ, Δέρκων Καλλίνικου, Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου, Ἰωαννίνων Γρηγορίου, Σερρών Γρηγορίου, Σμύρνης Βασιλείου, καὶ Λέρου καὶ Καλύμνου Ἰωάννου. Εἴτα ὠρίσθη ὑπὸ τῶν δύο Σωμάτων ὡς ἡμέρα Β' συνεδρίας τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ἡ σήμερον Παρασκευή.

Β'. Συνεδρία Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως.

Ἀκριβῶς τῇ ὁρισθείσῃ ὥρᾳ (6 1/2 τουρκιστὶ) συνήλθον σήμερον, διὰ πιττακίων τῆς Α. Σ. τοῦ Τοποτηρητοῦ προσκληθέντα ἀπὸ χθὲς, καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ τοῦ Μ. Συνεδικοῦ πάντα τὰ μέλη τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως.

Κηρυχθείσης τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας καὶ τοῦ Καταλόγου τῆς παρουσίας ἀναγνώσθέντος, ἀνεγνώσθησαν ἐφεξῆς τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδρίας, μεθ' ἧς ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς ἀπήγγειλε τὴν ἀκόλουθον προσλαλίαν.

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

καὶ πᾶσα ἡ ἐντιμοτάτη Ἐκλογικὴ Συνέλευσις.

Τοῦ καταλόγου τῶν πρὸς Πατριαρχεῖαν ἐκλεξιμῶν σὺν τῷ μετ' ὀλίγον ἀναγνώσθησομένῳ δψηλῷ Τεσκερέ, αὐθημερὸν καὶ ἐντὸς τετραώρου χρονικοῦ διαστήματος ἐπιστραφέντος ὑπὸ τῆς δψηλῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτορος, Ὁρὸς ὁ Ὑψίστος διατηροῖ ἐπὶ μάλιστα ἐπὶ τὸν Αὐτοκρατορικὸν Αὐτοῦ Θρόνον, χαίροντες, ἑκα-

λέσαμεν καὶ αὐθις ὑμᾶς πρὸς συγκρότησιν τῆς δευτέρας καὶ τελειωτικῆς ταύτης συνεδρίας, ἥς ἔργον ἔσται ἡ ἀνάδειξις τῶν τριῶν ὑποψηφίων, ἐξ ὧν, κατὰ τὸ εἰωθός, οἱ ἐνθάδε παρόντες γεραροὶ ἱεράρχαι, οἱ τε συνοδικοὶ καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες, ἐκλέχονται τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Στρέφων τὸ βλέμμα πρὸς τοὺς περὶ ἐμὲ διαπρεπεῖς ἱεράρχας καὶ ἐξόχους τοῦ Γένους Λογάδας, εὐδ' εἰδώς, ὅτι τὴν δόξαν τῆς ἱεράς ταύτης Κιβωτοῦ, τῆς Μητρὸς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, δόξαν πάντων λογιζοῦνται, βέβαιός ἐμιμῶμαι ὅτι πάντες, συναισθανόμενοι τὴν ἡν ὑπέχομεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἐνθύνην, εὐσυνειδώς καὶ προσηκόντως ἐπιτελέσομεν τὴν ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ὑψίστην καὶ ἱερωτάτην ἐντολήν.

Ἡ ἐπισταμένη καὶ ἀμερόληπτος μελέτη τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν πραγμάτων πείθει πάντας, ὅτι πᾶσα περαιτέρω δοκιμὴ σφόδρα κινδυνώδης ἀποβαίνει, ὅτι δὲ ἡ ἀγιωτάτη αὕτη ὁλκὰς δεῖται οἰακαστρόφου καὶ κυβερνήτου δεξιῶν καὶ δεδοκιμασμένου, ὑψηλοῦ καὶ ἰσχυροῦ τὴν διάνοιαν, περιεσχεμένου τὴν γνώμην, μεγαλοπρεποῦς τὸ ἦθος, καὶ δυναμένου ταύτην μὲν, δεινῶς χειμαζομένην, ὁδηγεῖν, θείᾳ χάριτι εἰς γαλήνιον καὶ ἀκύματον λιμένα, τῷ δὲ χριστεπώνυμῳ πληρώματι ἐπιβραβεῖσαι τὴν εἰρήνην. Ἀλλ' ἡ ἐπιστέγασις τοῦ μεγάλου καὶ ἀγίου τούτου ἔργου, ἥτοι τῆς ἀπὸ τῶν τριῶν ὑποψηφίων ἀναδείξεως τοῦ πρώτου καὶ ὑπάτου γβλάχος καὶ φρουροῦ τῶν ἱερῶν τῆς ὀρθοδοξίας θεσμῶν, Ὑμῖν, σεβασμώτατοι καὶ περισπούδαστοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Ὑμῖν τοῖς τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεῶσιν, ἀπόκειται.

Ἐπὶ τῷ εὐσεβεῖ φρονήματι καὶ τῷ ἐνθέῳ ζήλῳ Ὑμῶν ἐπεριδόμενος, διὰ βεβαιότητος καὶ χρηστῆς ἔχω ἐλπίδος, ὅτι ὡς ἀληθεῖς λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης ἐνδύμενοι καὶ πρὸς μόνον τὸ ὑψίστον συμφέρον Ἐκκλησίας καὶ ὀρθοδόξου Γένους ἀποβλέποντες, ἀναδείξομεν, τῇ θείᾳ συναυτιλήσει, τὸν κράτιστον καὶ τὸν ἀληθῶς ἐν τοῖς νῦν καιροῖς προσήκοιτα τῷ ἀγιωτάτῳ τούτῳ Ἀποστολικῷ, Πατριαρχικῷ, Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, τὴν εἰρήνην καὶ χαρὰν συνάμα δωροφοροῦντες τῷ περιουσίῳ τοῦ Κυρίου λαοῦ. Γένοιτο!

Κατόπιν ἀνγνωσθέντος τοῦ ὑπουργικοῦ τεσκερὲ τοῦ ἀφ' ὧντος τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων καὶ γνωσθέντος ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἐξαίρουνται τὰ ὀνόματα τῶν προμνησθέντων μητροπολιτῶν, ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητῆς ἐγνώρισε τῇ Ἐκλογικῇ Συνελεύ-

σει ὅτι ἡ ψηφοφορία δεόν νὰ γένηται ἐκ τῶν ὑπολειπομένων δέκα καὶ ἐπτὰ ὑποψηφίων πρὸς ἀνάδειξιν τῶν τριῶν. Εἴτα ψηφολεκτῶν ὀρισθέντων τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Χίου καὶ Κορυτσᾶς καὶ τῶν ἐντίμων συμβούλων Σόλωνος Καζανόβα καὶ Ἰπποκράτους Ζαχαριάρη, χρέη δὲ γραμματέων ἐκπληρούντων τῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ Α' συνεδρίᾳ, ἤρξατο ἡ ψηφοφορία. Ταύτης περατωθείσης εὐρέθησαν τυχόντες τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας:

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ πρῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ ὁ Γ'. διὰ ψήφων 83
Ὁ Βέρνης Πολύκαρπος. » 69
Ὁ Χίου Κωνσταντῖνος. » 72

Οὕτω δὲ καταρτισθέντος τοῦ τριπροσώπου ψηφοδελτίου ὁ σεβασμ. ἄγιοι ἀρχιερεῖς κατήλθον εἰς τὸν πάνσεπτον πατριαρχικὸν ναόν, κατὰ μεστον ἤδη ὄντα ἀπείρου εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος.

Εἴτα τῆς ἱεράς τῶν ψήφων τελετῆς γενομένης, τῇ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ὁ διευθυντῆς τοῦ Α' Πατριαρχικοῦ Γραφείου Ἰωάννης Τανταλίδης ἀνέγνω τὸ εἰθισμένον ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς, πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ὁποῦ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Γρεβενῶν Δωροθέου καὶ Λέρου καὶ Καλύμνου Ἰωάννου ἐξελέγη **παμψηφῶς** Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἡ Α. Θ. Π. ὁ καὶ πρῶν τοιοῦτος **ΙΩΑΚΕΙΜ ὁ Γ'** ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης.

Οὕτως ἐπ' αἰσιωτάταις προσδοκίαις καὶ χρηστοτάταις ἐλπίσιν, ἐν μέσῳ παγκοίνων καὶ ζωηροτάτων ἐπευφημιῶν καὶ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος ἀνεκνήρυχθη σήμερον **Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἡ Α. Θ. Π. ὁ πρῶν Κωνσταντινουπόλεως**

ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'

ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης (τὸ δεύτερον).

Τὸ ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα ἀνκραυγάζον ἐπανελημμένως **ἄξιος ἄξιος** κατελήφθη ὑπὸ μεγίστης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ζητωκραυγῆσαν δὲ καὶ ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ λαοφιλοῦς Ἀνακτος, οὕτω περιτράνως εὐδοκοῦντος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν πόθων αὐτοῦ, ἀνέπεμψεν εὐχὰς τῷ Παντοδυνάμῳ ὅτι ἔταξε τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ αὐθις τὸν ἐμπρονα πηδαλιούχον, τὸν πεπειραμένον οἰακαστρόφον, τὸν πεπνυμένον ἱεράρχην, μέλλοντα ἵνα καθοδηγήσῃ τὸ θεοπαγὲς σκάφος εἰς ὄρμον εἰρήνης, εὐημερίας καὶ εὐκλείας.

Κατόπιν τὰ μέλη τῆς Ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ἀνελθόντα εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν ὑπέγραψαν πάντα τὸν σχετικὸν μασβατᾶν δι' οὗ ἡγγέλθη τῇ Ὑψ. Πύλῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Πατριάρχου.

Τὸν εἰρημένον μασβατᾶν λαβὼν ἡ Α. Ε. ὁ ἄρχων Μ. Λογοθέτης Σταυράκης βένης Ἀριστάρχης ἐκόμισεν εἰς τὸν πρὸς δὲ ὄρον.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΕΡΑΝ

Ἡ διακονία τῆς γυναικὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ*.

Καὶ ὁμῶς ὑπῆρξαν, ὅτε ἡ αἰωνία σοφία ἐνν-
θρώπησεν ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, γυναικες, αἵτινες ἐγέν-
οντο αἱ πρῶτισται καὶ πιστόταται, ἡ δὲ ἱστορία
τῶν χριστιανῶν τούτων γυναικῶν ἐγένετο ἱστορία
χριστιανικῆς αὐτοθυσίας. Ὅτι ὁ Πέτρος ἀπαιτεῖ πα-
ρὰ τῶν χριστιανῶν γυναικῶν (Α' Πέτρ. Γ' 1) «ἵνα καὶ
εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν
ἀνατροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται» ὑπὲρ τῆς χρι-
στιανικῆς ἀληθείας, πόσον ἀπλούστατα ἐκπληροῦται!
Ἐάν ἡδυνάμεθα νὰ ἐπισκοπήσωμεν ἅπαν τὸ νέφος
τῶν ἀνδρῶν τῶν διὰ τῆς σιωπηρᾶς δυνάμεως τῆς
θεοσεβείας τῶν γυναικῶν εἰς Θεὸν προσελθόντων καὶ
σωθέντων, θὰ ἐξεπληττόμεθα πρὸ τῆς δαφνείας τῆς
εὐλογίας, ἣν ὁ χριστιανικὸς κόσμος ὀφείλει εἰς τὰς
γυναίκας, εὐλογίας, ἥτις δὲν περιορίζεται μόνον ἐν-
τὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἰδίου οἴκου, τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν
τέκνων, ἀλλ' ἥτις ἐντεῦθεν μετὰ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐνώ-
σεως συζυγίας καὶ ἐλευθερίας, ἐκτείνεται καὶ πέραν
τῶν ὁρίων τοῦ οἴκου διὰ τῆς διακονίας τῆς χριστιανι-
κῆς ἀγάπης. Ἡ Νέα Διχθήκη εἶνε πλήρης τοιούτων
παραδειγμάτων, ἡ δὲ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία κατὰ
μέγα μέρος εἶνε ἱστορία τῆς διακονίας ταύτης. Τὸ
πλεῖστον ὁμῶς καὶ κάλλιστον διατελεῖ κεκρυμμένον.

Ὑπάρχουσιν ὀνόματα γνωστά, ἅτινα δὲν εἶνε
ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν· τὸ τῆς Ταθιθᾶ «πλήρες κα-
λῶν ἔργων καὶ ἐλεῶν» θρηνεῖται ὑπὸ τῶν πολλῶν
ἐκείνων, οἷς αὕτη ἐγένετο μήτηρ, πρόνοια φιλόστορ-
γον περὶ τούτων ἐπιδειξαμένη· ἡ Φοίβη ἡ διακό-
νισσα τῆς Κορίνθου, ἡ Πρίσκιλλα, ἡ ἄρωγός τοῦ ἀπο-
στόλου Παύλου καὶ διδάσκαλος τοῦ Ἀπολλῶ· ἡ Λυ-
δία ἡ φιλόξετος, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὁποίας συνθροίζετο
ἡ κοινότης τῶν Φιλιππῶν· καὶ ἐάν ἀναγνῶμεν τὸ 16
κεφάλαιον τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς θὰ ἀπαντή-
σωμεν πολλὰ ὀνόματα τοιούτων γυναικῶν. Οὐδεμία
ἐποχὴ καὶ οὐδεὶς λαὸς τοῦ ἀρχαίου κόσμου παρέχει
ἡμῖν ἐν τοσούτῳ στενῷ χώρῳ τοσαῦτα ὀνόματα ἐρι-
τίμων γυναικῶν, ὅσον ἡ πρώτη αὕτη ἑκατονταετηρίς
τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ
ἀπόδειξιν τοῦ: ὅποιαν νέαν καὶ ὑψηλοτέραν σημασίαν
κατέλαβεν ἡ γυνὴ διὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου οὐχὶ μό-
νον διὰ τὸν στενὸν τοῦ οἴκου κύκλον, ἀλλὰ καὶ διὰ
τοὺς εὐρυτέρους κύκλους τῆς κοινωνίας, τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ ἡθικοῦ κόσμου. Καὶ διὰ
τίνος μέσου; Διὰ τίνος ἄλλου, εἰ μὴ διὰ τῆς διακονίας

τῆς ἀγάπης, ἥτις τοσούτῳ δικαίως κατέστη ἴδιον
μέλημα τῆς χριστιανῆς γυναικός.

Θὰ ἀπετελεῖτο μέγα βιβλίον ἐάν ἠθέλομεν νὰ
ἀφηγηθῶμεν τὸν βίον πασῶν τῶν γυναικῶν, τῶν διὰ
τῶν ἔργων τῆς ἀγάπης ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ τιμητικὴν θέσιν μετ' εὐγνώμονος μνήμης ἐν
μέσῳ τῆς χριστιανωσύνης καταλαβουσῶν· καὶ περὶ
πόσων δὲ γινώσκουσι μόνον οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ, οὐ-
χὶ δὲ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς!

Δύο ἐποχαὶ πρὸ πάντων ὑπάρχουσιν, ἀφ' ὧν μέ-
γας ἀριθμὸς πανηγυρισθέντων γυναικῶν ὀνομάτων
πρόκειται ἡμῖν· ἡ τοῦ καταλυθέντος ρωμαϊκοῦ κρά-
τους, καὶ ἡ τοῦ ἀνατελλάντος καθαρῶς χριστιανικοῦ.
Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρα-
τορίας ὑπῆρξαν ἀρχαῖα διάσημα ρωμαϊκὰ ὀνόματα,
ἅτινα ἐπέζητησαν τὴν δόξαν τοῦ γένους αὐτῶν μόνον
ἐν τοῖς ἔργοις τῆς εὐσπλαγχνίας, τὴν δὲ καταισχυ-
θεῖσαν τιμὴν τῆς γυναικὸς ἠνώρθουν διὰ τῆς ταπει-
νόφρονος διακονίας αὐτοπροαιρέτου ἀγάπης: ἡ Μελα-
νία, ἡ Παῦλα, Φαβιόλα, Πλακίλλα καὶ πᾶσαι αἱ λοι-
παὶ εὐγενεῖς γυναῖκες τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ὡς
καὶ αἱ δύο ἐκεῖναι Μακρίνα καὶ Νόννα ἐκ τῶν εὐλο-
γημένων οἴκων, τῶν παρασχόντων τὴν Ἀττολικὴν Ἐκ-
κλησίᾳ τοὺς δύο μεγάλους Καππαδόκας θεολόγους,
τὸν Γρηγόριον καὶ Βασίλειον.

Καὶ ὡς οἱ χρόνοι τῆς ἐλεεινότητος, δύοντος τοῦ
ἀρχαίου κόσμου, οὕτω καὶ οἱ θεελλώδεις χρόνοι περὶ
τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου κόσμου τῶν χριστιανικῶν λαῶν
χαρακτηρίζονται δι' ἱκανοῦ ἀριθμοῦ εὐγενῶν χριστι-
ανῶν γυναικῶν, μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ὁποίων τυγ-
χάνει συνδεδεμένη ἡ μνήμη τῆς ὑψηλοτέρας χριστια-
νικῆς χρηστοτητίας καὶ εὐκοσμίας. Ἡ εὐσεβὴς βασι-
λισσα Ματθίλδη καὶ ἡ Βουργουνδία Ἀδελαΐς, ἡ πρῶ-
τη αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας, ἡ φίλη τῶν πτωχῶν
ἡ καὶ τόσαι ἄλλαι, αἵτινες ἔφερον τὸ πνεῦμα τῆς
πραότητος καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας κατὰ τὴν ἑκατον-
ταετηρίδα τῆς ἀγρίας ἐκείνης ἀλαζονείας.

Πρὸς ταύτας παρατάττεται εἰτα λαμπρὰ πλειὰς
γυναικῶν ἐκ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀναμορφώσεως ἐν Γερ-
μανίᾳ, Στρασβούργῳ καὶ τῇ Ἐλβετίᾳ, ὡς ἡ Αἰκατε-
ρίνα Ἰστέλ ἐν Στρασβούργῳ, ἡ μήτηρ πάντων τῶν φυ-
γᾶδων, αἰχμαλώτων, ἀσθενῶν καὶ θνησκόντων, ἥτις
τὸ ἔργον τοῦ συζύγου αὐτῆς, ὄντος ἱεροκέρυκος, ὑπε-
στήριξε διὰ τῆς διακονίας καὶ τῆς ἐνεργοῦς ἀγάπης.
Ὁμολογουμένως καὶ ἀδιαμφισβητήτως πολὺ μεγα-
λειτέρα, ἡ ὡς συνήθως φρονοῦμεν, τυγχάνει ἡ ἐπιρροή
καὶ δυνάμεις τῶν γυναικῶν πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ἀγα-
θοῦ. Ὡς δὲ τις περὶ τούτου εὐχερῶς δύναται νὰ κρίνῃ
ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑπάρχει γεγονός, ὅπερ ἐγ-
κλείει μεγάλην εὐθύνην διὰ τὰς γυναίκας, διότι αὐ-
ταὶ δεόν νὰ σταθμίσωσι τί ἐγκτεῖται ἐν ταῖς χερσίν
αὐτῶν. Οὐχὶ μόνον ἡ εὐδαιμονία τῶν οἴκων, ἀλλὰ καὶ
τῶν γενεῶν καὶ λαῶν οὐσιωδῶς ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτῶν.

* Συνέχεια καὶ τέλος, ἀπὸ σελ. 185—187.

Ὅτι ἡ γυνή, ὅτι ἡ μήτηρ τυγχάνει ἡ ψυχὴ τοῦ οἴκου, τοῦτο γινώσκουμεν πάντες καὶ ὅτι ὁ οἶκος δυσχερέστερον ὑποκείμενον ἐκλιπούσης ἐξ αὐτοῦ τῆς μητρός, ἢ ἐκλιπόντος τοῦ πατρὸς, τοῦτο διδάσκει ἡ καθημερινὴ πείρα. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ὁ ἐσωτερικὸς βίος τοῦ οἴκου, εἶνε καὶ ἡ ἠθικὴ κατάστασις τῆς ἀστικῆς κοινωνίας, εἶνε τὸ ἠθικὸν πνεῦμα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ δημοσίου βίου, ὅπερ οὐσιωδῶς στηρίζεται ἐπὶ τῶν γυναικῶν. Ἐὰν αἱ γυναῖκες διαφυλάττωσιν ἡ ἀπολλύωσι τὴν ἀξίαν καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἔθνους, ἀμφοτέρω εἰσι κρίσιμα διὰ τὸ ὅλον. Τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιπολαιότητος, τῆς πολυτελείας καὶ τῆς κακοηθείας προερχόμενον μὲν ἐκ τῶν ἀνδρῶν εἶνε βρεῖα ἀσθένεια, προερχόμενον ὅμως ἐκ τῶν γυναικῶν εἶνε ὀλεθρος· διότι ὅ,τι διαφθείρουσιν οἱ ἄνδρες, δύναται ἐν μέρει νὰ βελτιώσωσιν αἱ γυναῖκες· ὅ,τι ὅμως διαφθείρουσιν αἱ γυναῖκες, δὲν δύναται πλέον νὰ βελτιώσωσιν οἱ ἄνδρες.

Ποῖος λοιπὸν τυγχάνει νῦν ὁ προορισμὸς τῶν γυναικῶν; Ἐδηλώθη διὰ μιᾶς λέξεως: «τὸ διακονεῖν». Τοῦτο δὲ δὲν εἶνε λέξις τῆς περιρρονήσεως, ἀλλὰ τῆς ἐκτιμήσεως, διότι πάντες γινώσκουμεν ὅτι ἡ διακονία ἐστὶν ἡ ἀσφαλεστάτη δεσποτεία. Ἡ εὐγενεστάτη ὅμως διακονία τυγχάνει ἡ διακονία ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἡ διακονία ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἀναπολοῦντες τὴν ἱστορίαν τῶν γυναικῶν ποριζόμεθα ὅτι αὕτη λήγει μετὰ ζητήματος ὅπερ τίθησιν ἐνώπιον ἡμῶν, τουτέστι μετὰ τοῦ ζητήματος: πῶς συμβιβάζεται ἐν τῷ βίῳ τῆς γυναικὸς σύζευξις καὶ ἐλευθερία, οἰκικὸς περιορισμὸς καὶ συμμετοχὴ ἐν τῇ δημοσίᾳ πάλῃ. Ὁ ἀρχαῖος κόσμος ἀπεπειράθη ἐν τέλει νὰ διαρρήξῃ τοὺς φραγμοὺς, ὁπισθεν τῶν ὁποίων πρότερον διήγον αἱ γυναῖκες· ἀλλ' ἡ γυνὴ ἐν τούτῳ ἠθικῶς κατεστράφη.

Ἀνακινεῖται ἀπὸ χρόνου ἱκανοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γυναικῶν ἡ τάσις τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὸν κύκλον τῶν δημοσίων ἐπαγγελημάτων, ἐπιδιώκεται δὲ τοῦτο ζωηρότερον ἰδίᾳ παρὰ τοῖς δυτικοῖς λαοῖς ἢ παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ δὲν ἐλλείπει καὶ παρ' ἡμῖν. Ἀλλ' ὅμως ἐπισκοποῦντες πᾶσας ἐκεῖνας τὰς προσπάθειας δὲν δυνάμεθα ἀλλ' ἢ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐπιδιώκουσι σκοποὺς χάριν τῶν ὁποίων δέον νὰ θυσιάσωσι ἀκριβῶς τὰ εὐγενέστερα καὶ τρυφερώτερα προτερήματα, δι' ὧν ὁ Θεὸς ἐκόσμησε τὴν γυναικείαν φύσιν. Ἀλλὰ διὰ τί νὰ κατέλθῃ ἡ γυνὴ εἰς τοιοῦτον ἄνισον ἀγῶνα ἐπὶ ἐδάφους, ἐν ᾧ κατὰ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος θά ἴσταται πάντοτε ὁπισθεν τοῦ ἀνδρός, καὶ ἐνῷ αὕτη ἔχει τοσοῦτον ἐκτεταμένον καὶ ὠραῖον πεδῖον εὐφυΐας καὶ ἐνεργείας καὶ ἐφ' οὗ κέκμηται ἐμπειρίαν καὶ δεινότητα πολλῶν πλείονα ἢ ὁ ἀνὴρ. Ἡ δεινότης αὐτῆς αὕτη κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς διακονοῦσης ἀγάπης, τῆς ὠραιότητος καὶ πλήρους εὐλογιῶν ταύτης δράσεως μιᾶς χριστιανῆς

κατὰ πρῶτον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς καὶ εἶτα ἐντεῦθεν ἐν τοῖς εὐρυτέροις κύκλοις τοῦ δημοσίου βίου τοῖς προσκειμένοις πρὸς τὰ ἔμμελα καθήκοντα τοῦ οἴκου.

Ὁ ἀνὴρ ἀτχολεῖται περὶ τὸ ἡμερήσιον αὐτοῦ ἔργον μέχρις ἐσπέρας. Ἐπιστρέφων τὴν ἐσπέραν εἰς τὸν οἶκον ἐπιζητεῖ τὸ πνεῦμα τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἱλαρᾶς εἰρήνης διὰ τῆς ὁποίας κοπᾷ ἡ ὑπὸ τοῦ δημοσίου βίου τοσοῦτον διεγερθεῖσα κύμανσις τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ κόσμου. Τὸ διατηρεῖν τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς εἰρήνης, εἶνε τὸ ὠραῖον προνόμιον τῆς γυναικὸς· φυγαδεύει δὲ τοῦτο ἡ γυνὴ ὁπόταν κατέλθῃ μετὰ τοῦ ἀνδρός εἰς τὸν δημοσίον βίον· διαφυλάττει ὅμως αὐτὸ ὅταν προσέρχῃ πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ ἰδίου τρόπου τουτέστι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς δικονοοῦσης ἀγάπης. Ὁ ἀνὴρ εἶνε κεκλημένος καὶ πεπλασμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν διαπάλῃν τοῦ δημοσίου βίου· οὐδέποτε ὅμως γυνὴ ὑπὸ τὴν λαμπροτέραν αὐτῆς ἐννοίαν εἶνε γυνή, εἰ μὴ ὅταν ἐπανακάμπῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς ἀπὸ τῆς κλίνης τοῦ ἀθηνοῦς, ἀπὸ τῆς ἐπισκέψεως πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ μετὰ τοῦ πλήρους αἰσθήματος τῆς καρδίας ὅτι τὴν ἀγάπην αὐτῆς εὐγνωμόνως καὶ ἐν δεήσεσιν ἀφιεροῖ πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἔδωκεν εἰς αὐτὴν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν ἡρεμον εὐδαιμονίαν τοῦ βίου αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Οὗτοί εἰσιν αἱ λαμπρότατοι ὁδοὶ τῆς παρθένου, ὅταν τὸν ὑπολειπόμενον αὐτῇ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν οἰκικῶν καθηκόντων χρόνον ἀφιεροῖ οὐ μόνον εἰς τὴν χαρὰν τῆς νεότητος αὐτῆς, ἥτις βεβαίως ἔχει καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ὠρισμένον αὐτῆς δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ εἰς διακονίαν τῶν ἀθηνῶν καὶ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καὶ ἀναπήρων, καὶ ἀπόρων, καὶ γυμνητευόντων. Οὗτος δ' ὁ τρόπος ἐστὶν ὁ λαμπρότερος τρόπος ὁ διδάσκων αὐτὴν νὰ γίνῃ αὐτεξουσία, ἀνεξάρτητος ἐν τῇ διακονίᾳ, ἥτις καθιστᾷ τὴν μὲν καρδίαν αὐτῆς φαιδρὰν, τὸ δὲ βλέμμα ζωηρὸν καὶ ἀκτινοβολοῦν. Διὰ πᾶν ἐπὶ τῆς γῆς πρᾶγμα ὑπάρχουσιν ὅρια τοῦ χρόνου, ἄρχα καὶ διὰ τὴν νεότητά. Διὰ τὸ ἔργον δὲ τῆς διακονοῦσης ἀγάπης οὐδὲν ὑπάρχει ὅριον.

Ὅτε τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον διεξῆγε τὸν μέγαν αὐτοῦ ἀγῶνα πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς, τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ἀγάπης ἐπέσυρε τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐθνικῶν πρὸς τὰς χριστιανὰς γυναῖκας τῶν πρώτων ἑκατονταετηρίδων ὥστε μετ' ἐκπλήξεως νὰ ἀνακράξωσι: «Βαβαί! οἶμαι παρὰ χριστιανοὺς γυναῖκες εἰσι». Καὶ σήμερον δ' ἔτι ὑπάρχει τὸ αὐτὸ πνεῦμα τὸ ἰώμενον τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ἡ ἔρις τῶν ἀνδρῶν ἐπιφέρει εἰς τὸν βίον καὶ ἐπαγγέλλεται νὰ προπαρκακεύτῃ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰς ὁδοὺς τῆς νίκης ἐν τῷ κόσμῳ. Τίνες ὅμως ἔσονται οἱ φορεῖς τοῦ πνεύματος τούτου, εἰ μὴ αἱ γυναῖκες ἐξόχως, ἃς ὁ Θεὸς προώρισε φύσει εἰς τὴν διακονίαν τῆς ἀγάπης;

Γόνιμον καὶ ποικίλον τυγχάνει ὃν τὸ πεδῖον τῆς δράσεως τῆς γυναικὸς ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν παιδικῶν

δωμάτων, ἔνθα ἐπιτελοῦνται τὰ ἡρεμα ἔργα, ἐν οἷς οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἔχουσι τὴν χαρὰν αὐτῶν, μέχρι τοῦ πλήρους βίου αὐτοπροαιρέτου διακονίας, ἥτις καθίσταται εὐλογία πάντων τῶν γρόνων καὶ γενῶν. Εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν συναρμολογίαν τοῦ ἔργου τῆς ἀγάπης, ὅπερ οἰκοδομεῖται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ ἀπὸ τριακονταετίας καὶ ἐπικεινὰ καὶ ἡ ἐν Πέρην Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν συγκαταριθμοῦσα μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς γυναίκας ζηλωτῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ ἀξίας μνήμης εὐφρήμου ἐν τε τῷ ἐνεστώτι καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ.

Ι. ΒΑΣΙΛΑΔΗΣ

Τινὰ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὄρων διὰ τὸ κῦρος διαθήκης χριστιανοῦ ὀρθοδό- ξου ὑπαγομένου εἰς τὸ Οἰκουμε- νικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ*.

Ἐκ τῆς περιληπτικῆς ταύτης, ἀλλ' αὐτολεξεῖ παρτεθείσης ἐκθέσεως τῆς προηγηθείσης συζητήσεως, ἥτις ἐπηκολούθησεν ἡ προμνησθεῖσα βεζυρική ἐγκύκλιος, ἐξάγεται ὅτι ἐσφαλμένος εἶναι ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ Χακκῆ βέη καὶ τῶν λεγόντων ὅτι ἡ διαθήκη ὀρθοδόξου χριστιανοῦ ἢ ἐπικεκυρωμένη ὑπὸ Πατριάρχου ἢ Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου τότε μόνον εἶναι ἔγκυρος, ὅταν ᾖ ἡ σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Σερῆ.

Ὁ τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἀδύνατος νομικῶς, διότι σημαίνει κατάρρησιν τῆς διαθήκης τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ. Τῷ ὄντι ἡ διαθήκη τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν δίκαιον τῶν Πατριαρχείων δὲν δύναται νὰ συνταυτισθῇ μετὰ τὴν διαθήκην κατὰ τὸ Σερῆ, ὅπερ ἀντιθέτως ὅπως καθιεροὶ ὁρᾷ κατὰ τύπους καὶ κατ' οὐσίαν ἀπέναντι τοῦ δικαίου τῶν Πατριαρχείων ὡς δύναται πᾶς τις νὰ πεισθῇ ἐκ τῶν πολλῶν ἀντιθέσεων καὶ διαφορῶν τοῦ μὲν πρὸς τὸ δέ, ὧν τινὰς ἐνταῦθα πρὸς θέτομεν ἐν μεγίστῃ περιλήψει.

1ον. Τὸ Σερῆ καθιεροὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγράφου διαθήκης, ἣν βεβαιοῦσι μάρτυρες ἐξεταζόμενοι ἐνώπιον τοῦ Σερῆ· γίνεται λόγος καὶ περὶ ἐγγράφου διαθήκης, ἀλλ' αὕτη, ἂν μὴ βεβαιωθῇ ὑπὸ μαρτύρων, εἶναι χάρτης ἀγράφος. Ἰδοὺ διατί εἴπομεν ὅτι τὸ Σερῆ καθιεροὶ μόνον τὴν ἀγραφὸν διαθήκην. Τούναντίον τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἰσχύον

δίκαιον ἀποκλείει ὁλῶς τὴν ἀγραφὸν διαθήκην, τὴν διὰ μαρτύρων βεβαιουμένην. Εὐκόλως λοιπὸν πᾶς τις ἐννοεῖ τὴν σύγχυτον ἥτις θὰ ὑπάρχῃ, καθόσον τὸ μὲν τοῦ Σερῆ δικαστήριον θὰ παραδέχεται διαθήκην ἐκεῖ ἔνθα τὸ Πατριαρχεῖον οὐδὲ ν' ἀκούσῃ περὶ διαθήκης ἀγράφου θέλει.

2ον. Τὸ Σερῆ παραδέχεται ὅσο μόνον μάρτυρας ἐν τῇ διαθήκῃ, τὸ δὲ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δίκαιον ἀπαιτεῖ συνήθως μὲν ἐπτὰ μάρτυρας, κατ' ἐξαιρέσιν δὲ σπανίαν πέντε ἢ τοῦλάχιστον τρεῖς μάρτυρας, ἐκ τῶν ἐὰν πρόκηται περὶ τῶν προνομιοῦχων διαθηκῶν, καθ' ὅς οὐδεὶς ἀπαιτεῖται μάρτυς.

3ον. Τὸ Πατριαρχικὸν δίκαιον ἀπαιτεῖ ἐνότητα τόπου, χρόνου καὶ πράξεως ἐν ταῖς διαθήκαις, ἐν ᾧ τοιαῦτα τινες ἀρχαὶ εἶναι ἀγνωστοὶ εἰς τὸ δίκαιον τοῦ Σερῆ.

4ον. Τὸ Πατριαρχικὸν δίκαιον ἀφήσιν εἰς τὸν διαθέτην πᾶσαν ἐλευθερίαν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ κληρονόμου, ὅστις δύναται νὰ ᾖ συγγενὴς καὶ νόμιμος κληρονόμος αὐτοῦ ἢ μὴ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνιχνίων καὶ τῶν αἰσχυρῶν προσώπων, ὅτε τις προτιμῶνται τῶν ἀδελφῶν τοῦ διαθέτου, ἐν ᾧ τὸ δίκαιον τοῦ Σερῆ ἀπαιτεῖ ἵνα ὁ διοριζόμενος κληρονόμος μὴ ᾖ ἐκ τῶν συγγενῶν καὶ νομίμων κληρονόμων του.

5ον. Τὸ Σερῆ περιορίζει τὴν διαθήκην εἰς τὸ τρίτον τῆς παρουσίας τοῦ διαθέτου ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, ἐν ᾧ τὸ δίκαιον τῶν Πατριαρχείων ἀφίνει τὴν διαθήκην ἀπεριόριστον οὕτως ὥστε ἀρκεῖ ν' ἀρῇ τις εἰς τοὺς ἀναγκαίους κληρονόμους του (κατιόντας καὶ ἀνιόντας) τὴν νόμιμον μερίδα τῶν συνισταμένων εἰς τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου μερίδος τῶν, ὅπως δύναται νὰ διαθέσῃ τὴν λοιπὴν περιουσίαν του ὡς θέλει.

6ον. Κατὰ τὸ Σερῆ τὸ κληροδότημα τὸ ἀφίμενον εἰς τινὰ συγγενῆ κληρονόμον τοῦ διαθέτου εἶναι ἰσχυρὸν ἢν οἱ λοιποὶ συγκαληρονόμοι του συναινῶσιν εἰς αὐτὸ, ἐνῷ κατὰ τὸ Πατριαρχικὸν δίκαιον τοιαύτη συναίνεσις δὲν ἀπαιτεῖται, ἐπ' ὅσον τὸ κληροδότημα τοῦτο δὲν προσβάλλει τὴν νόμιμον μερίδα τῶν λοιπῶν συγκαληρονόμων του.

7ον. Τὸ Σερῆ οὐδὲν διατάττει, οὐδὲ γνωρίζει περὶ ἀναγκαίων κληρονόμων δικαιουμένων νὰ ἐγκαταστήσιν ἐν τῇ διαθήκῃ, καθόσον ἐγκατάστασις κληρονόμων δὲν ἀπαιτεῖται ποσῶς ἐν αὐτῇ· τούναντίον τὸ Πατριαρχικὸν δίκαιον ἀπαιτεῖ ἐξάπαντος τὴν ἐγκατάστασιν ἐν τῇ διαθήκῃ κληρονόμου τινὸς καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ ἀναγνωρίζει ἀναγκαίους κληρονόμους (κατιόντας καὶ τέκνα), οἵτινες δεόν νὰ ἐγκαθίστανται ἐν τῇ διαθήκῃ καὶ νὰ μνημονεύωνται ἐν αὐτῇ, ἄλλως ἡ διαθήκη εἶναι ἄκυρος.

8ον. Τὸ Σερῆ δὲν ἀναγνωρίζει ἀποκληρώσιν κληρονόμων ἐν τῇ διαθήκῃ καὶ ἀγνοεῖ τὸν θεσμὸν ἀποκληρώσεως κληρονόμων, μόνον δὲ καθιεροὶ τινὰ περὶ

* Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε σελ. 187—190.

ἀνικάνων ἢ ἀναξίων κληρονόμων, ἐνῶ τὸ Πατριαρχικὸν δίκαιον ἀναγνωρίζει τῷ διαθέτῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκληρώσεως τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων τοῦ δι' ἐνα τῶν πολλῶν λόγων, οὓς ρητῶς ὁ νόμος καθορίζει διὰ τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας.

9ον. Κατὰ τὸ Πατριαρχικὸν δίκαιον τὸ ἔμβρυον ἐγγραφόμενον κληρονόμος τινὸς ἐστὶ τοιοῦτος, ἅμα γεννηθῇ ἐντὸς 300 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρός τοῦ ἢ τοῦ διαζυγίου αὐτοῦ· τούναντιον τὸ δίκαιον τοῦ Σερῆ ἀπαιτεῖ, ὅπως τὸ ἔμβρυον ἢ κληρονόμος, νὰ γεννηθῇ ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς διαθήκης.

10ον. Κατὰ τὸ Σερῆ ἡ διαφορὰ ἐθνικότητος τοῦ κληρονόμου ἀπὸ τοῦ διαθέτου εἶναι λόγος ἀνικανότητος πρὸς ἀπόκτησιν κληρονομίας τινὸς ἐκ διαθήκης, ἐνῶ κατὰ τὸ Πατριαρχικὸν δίκαιον τοιαύτη ἀνικανότης δὲν ὑφίσταται.

Ἡ ἀξίωσις ἄρα καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τινων, ὅτι ἡ διαθήκη ὀρθοδόξου χριστιανοῦ τότε εἶναι ἔγκυρος, ὅταν ἢ αὕτη σύμφωνος ταῖς διατάξεσι τοῦ Σερῆ, ἰσοδυναμοῦσι τῇ καταργήσει τῆς διαθήκης ἐκείνου, ἀλλ' αὕτη ὑφίσταται κατὰ προνόμιον ὑπάρχον ἀπὸ προαιωνίων χρόνων, καθιερωθὲν αὐθις ὑπὸ τοῦ πολιτικωτάτου καὶ περιουστῆτος κατακτητοῦ Μωάμεθ τοῦ Β' καὶ βεβαιωθὲν ὑφ' ὅλων τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἐνδόξων Σουλτάνων μέχρι τοῦ νῦν εὐκλεῶς ἀνάσσοντος καὶ διέποντος τὰς τύχας τῆς Αὐτοκρατορίας ἐπ' ἀγαθῶ τῶν λαῶν Αὐτοῦ ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος διὰ τοῦ προμνησθέντος Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος τῆς 22 Ἰανουαρίου 1306 (1891).

Ἐκ τούτων ὅλων ἐξάγεται ἀναμφισβητήτως:

1ον ὅτι ἡ διαθήκη ὀρθοδόξου χριστιανοῦ εἶναι ἔγκυρος καθόλου, ὅταν ἢ συντεταγμένη κατὰ τὸ δίκαιον τῶν Πατριαρχείων καὶ φέρῃ καὶ τὴν ἐπικύρωσιν Πατριάρχου, Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου,

2ον ὅτι διὰ τῆς ἐπικυρώσεως ταύτης ἡ διαθήκη τεκμαίρεται ἔγκυρος καὶ εἶναι ἀπρόσβλητος ἀπέναντι οἰασδήποτε ἐρχοῦ Ἀρχῆς,

3ον ὅτι ὁμοίως ἡ τοιαύτη ἐπικυρωμένη διαθήκη δύναται νὰ προσβληθῇ ἐπὶ ἀκυρότητι κατὰ τύπου ἢ κατ' οὐσίαν, ἢ καὶ κατ' ἀμφοτέρω,

4ον ὅτι αἱ ἐκ τοιούτων διαθηκῶν ἐπικυρωμένων ἀναγνωσόμεναι διαφοραὶ μεταξὺ κληρονόμων ἢ τοῦ κληροδότου τῶν ἀνηλικίων περὶ οἰουδήποτε ἀντικειμένου ἐκτὸς τῶν κάτωθι ἐξαιρέσεων ἢ αἱ περὶ κύρους καὶ αὐθεντίας τῆς διαθήκης προκύψουσιν διαφοραὶ μεταξὺ οἰουδήποτε δικάζονται ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον τῶν Πατριαρχείων, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ Μικτὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια τῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν καὶ αἱ διὰ τῶν δικαστηρίων τούτων κυριαρχικῶς ἐκδοθησόμεναι ἀποφάσεις θὰ ἐκτελεῶνται κυβερνητικῶς διὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τμημάτων, καὶ

5ον ὅτι ἐξαιροῦνται μόνον τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν ὑπαγόμενοι εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια τοῦ Κράτους

α') αἱ ἐκ τοιούτων διαθηκῶν δίκαι περὶ βαρύνειν ἢ δημοσίων γαιῶν,

β') αἱ δίκαι περὶ ἀστικῶν ἀγωγῶν, ἐν αἷς διάδικός ἐστὶν ἡ ξένος ὑπήκοος ἢ μὴ ρωματος ὀρθόδοξος, ἢ περὶ διεκδικήσεως περιουσίας ἀμφισβητουμένης διὰ τρίτου εἴτε ἀπηκόου ὁθωμανοῦ εἴτε ξένου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 12/25 Μαΐου 1901.

Μιλλ. Καραδοκυρδὸς

διδάκτωρ, δικηγόρος παρ' ἀπαθι
τοῖς ἐν Κων/πόλει δικαστηρίοις.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ρωσικῆς Συνόδου περὶ τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος ἔργου τοῦ ἀρχοντος Μ. Λογοθέτου Σ. Ἀριστάρχου — Κατακλείοντες τὴν ἄλλοτε ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ γενομένην βιβλιοκρισίαν περὶ τῆς ἀρτίως γενομένης «Ἐκδόσεως Λόγων καὶ Ὁμιλιῶν» τοῦ ἱεροῦ Φωτίου ὑπὸ τοῦ ἀρχοντος Μ. Λογοθέτου Σ. Ἀριστάρχου, ἐξεφράζομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι καὶ ὁ ξενόγλωσσος ὀρθόδοξος τύπος θέλει μετ' εὐχρίνου χαρῆς καὶ ἐκτιμήσεως χαρετίσῃ τὴν μετὰ πλουσίας ἐπιστημονικῆς ἐπεξεργασίας καὶ μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας γενομένην ἔκδοσιν ταύτην. Ἡδὲ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἐν τῶν τελευταίων φύλλων τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων» Πετρούπολεως (Ἀριθμ. 17), τοῦ ἐπισήμου τούτου ὁργάνου τῆς ρωσικῆς Συνόδου, ἐν ᾧ μετὰ μακρὰν καὶ λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τοῦ ὅλου ἔργου ἐκφράζονται λίαν εὐμενεῖς περὶ αὐτοῦ κρίσεις: Συντομίας χάριν, παρέχομεν ἐνταῦθα ἐν μεταφράσει τὰς κυριωτέρας τούτων: «Μεταξὺ, λέγει, τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἐργατῶν τῆς ἐπιστήμης, τῶν ἀφιερωσάντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ Πατριάρχου Φωτίου, πρὸ πολλοῦ εἶνε γνωστὸν τὸ ὄνομα τοῦ Μ. Λογοθέτου Σταυράκη Ἀριστάρχου, ὅστις ἤδη κατὰ τὰ ἔτη 1881—1886, κατὰ παρακλήσιν τοῦ τότε (καὶ νῦν Σ. Μ.) Πατριαρχεύοντος Ἰωακείμ τοῦ Γ', ἐξέδοτο ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὄργανῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ», δίκαι καὶ τρεῖς ὁμιλίας, τότε τὸ πρῶτον ἀνακαλυφθείσας, τοῦ ἱεροῦ Φωτίου. Ἐκτοτε ὁ κ. Ἀριστάρχης, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ποικίλων αὐτοῦ ἀσχολιῶν εὗρεσκε τρόπον καὶ χρόνον ν' ἀσχολῆται ἐν ταῖς εἰδικαῖς ταύταις μελέταις, ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ταύτης προῆλθεν εἰς φῶς τὸ δέτομον ἔργον τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου, ὅπερ παρίσταται ὡς ἐν τῶν ἐξεχόντων ἐπιστημονικο-φιλολογικῶν προϊόντων τῶν τελευταίων χρόνων. Καὶ περαιτέρω: «Ὁ συγγραφεὺς ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ ἰδίῳ ἔργῳ πᾶσαν τὴν σχετικὴν ἐν τε τῇ ἑλληνικῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ φιλολογίᾳ ὕλην, ἐν δὲ τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ δὲν βαίνει τὴν ἤδη πεπατημένην καὶ καθημαζευμένην ὁδὸν ἐν τοῖς ἀφορώσι τὴν βυζαντινολογίαν, ἀλλ' ὑποδεικνύει νέας ὁδοὺς ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, δι' ὧν διαφωτίζονται ταῦτα ἀπὸ νέας τινὸς ἀπόψεως. Ἡ δὲ πρωτοτυπία τῆς ὑπὸ τοῦ Σ. Ἀριστάρχου γενομένης ἐκθέσεως τῶν κατὰ τὴν ἱερὴν Φώτιον συνίσταται ἰδίᾳ ἐν τῇ ὑποδείξει νέων χρονολογικῶν σημείων, λαμπρῶς ἀποσαφίζοντων τὴν προσωπικότητα τοῦ μεγάλου τούτου παράγοντος τῆς ὀρθοδόξου ἑλ-

ληνικῆς Ἐκκλησίας, τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ τότε ἐκκλησιαστικο-κοινωνικῇ βίῳ καὶ ταῖς πρὸς τοὺς πάπας τῆς Ρώμης σχέσεσι. — Τὸ αὐτὸ ἐπίσημον ὄργανον δημοσιεύει ἐν μεταφράσει ἐν ἐνὶ τῶν ἐπομένων φύλλων αὐτοῦ (ἀριθμ. 18) τὴν ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ ἄρχοντος Μ. Λογοθέτου εὐρισκομένην Ὁμιλίαν τοῦ ἱεροῦ Φωτίου εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

— Ἐπέτειος ὀνόματος. — Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἦγον τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἑορτὴν ὁ ἐκ τῶν συνοδικῶν σεβασμιώτατος μητροπολίτης Χίου Κωνσταντῖνος καὶ ὁ ἐν τῇ βασιλευσῇ παρεπιδημῶν μητροπολίτης Βερροίας Κωνσταντῖος. Τὰς ΑΑ. ΣΣ. ἐπισκέψατο ὁ τε σεβασμ. Τοποτηρητὴς τοῦ Οἴκου. Θρόνου μητροπολίτης Προύσης Ναθαναὴλ καὶ οἱ σεβασμ. ἅγιοι συνοδικοί.

Τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ σεβασμ. μητροπολίταις Κυζίκου, Τραπεζοῦντος, Μαρωνείας, Σωζοαγαθουπόλεως, Γάνου καὶ Χώρας, Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ Βελλᾶς καὶ Κονίτσας, ἄγουσιν ὡσαύτως τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἑορτὴν, ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς συνεχάρη τηλεγραφικῶς.

Ὁσαύτως ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Τοποτηρητὴς διὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιάκονου Λαυρεντίου συνεχάρη τῇ Α. Θ. Π. τῇ ἐν Χάλκῃ ἐπισυχάζοντι πατριάρχῃ πρώτῳ Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνῳ τῷ Ε', τηλεγραφικῶς δὲ τῇ Α. Ε. τῇ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτῇ τῆς Τουρκίας Ἀνθοπούλῳ πασᾷ, τῇ εὐγενεστάτῃ χήρᾳ Ἑλένῃ Ν. Ζαρίφῃ, ἐν Θεραπείαις παραθερίζουσῃ, διὰ δὲ τοῦ Μ. Πρωτοσυγγέλλου Χρυσοστόμου, τῇ Α. Ε. τῇ Κ. Βαγδάνῃ, ἐφέντῃ καὶ διὰ τοῦ Δευτερεύοντος τοῦ ὁμογενεῖς Κ. Βλαστάρη, Κ. Ἡλιάσκῳ Κ. Κωνσταντινίδῃ, Κ. Ἀνανιάδῃ καὶ ἄλλοις.

Τὴν δὲ Α. Ε. τὸν Κωπτάκην Καραθεοδωρῆν ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς ἐπισκέψατο αὐτοπροσώπως.

— Πανηγυρὶς καὶ. — Πανηγυρίζοντος τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ τοῦ ἐν Σταυροδρομίῳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἴκου. Θρόνου ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν αὐτῷ ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτου εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος.

— Ἐπισκέψεις. — Τῇ παρελθόντι Σαββάτῳ ἡ Α. Ε. ὁ ἐνταῦθα πρεσβυτὴς τῆς Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδαῖος ἐπισκέψατο τὴν Α. Σ. τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Οἴκου. Θρόνου Προύσης Ναθαναὴλ καὶ τοὺς σεβασμιωτάτους συνοδικούς, ὡς καὶ τὸν σεβασμ. ἅγιον Νεαπόλεως Ἀρσένιον, ἐπίτροπον τοῦ Παναγίου Τάφου.

— Ὁ πρῶτος Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνος. — Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς συνεδρίᾳ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνοίκειον συμπεριφορὰν, ἣν ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ πρῶτος Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνος ἐπεδείξατο πρὸς τὸν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἑορτῇ ἀποσταλέντα ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας Μ. Ἀρχιδιάκονον ἀπρεπῶς ἐκφρασθεὶς, ἐξέφρασε τὴν ἀποδοκιμασίαν καὶ λύπην αὐτῆς.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΛΗΣΙΣ

Ὁ ἀπὸ χωρίον Μεσρὸν (ἐπαρχία Ξάνθης) Ἀθανάσιος Μανασὴ Τζέντος νυμφευμένος ἀπὸ 7—8 ἐτῶν εἰς Μαρωνεῖαν μετὰ τῆς Χαρακλείας Ἀνδρονίκου, εἰς πρῶτον γάμον, καὶ ἀπὸ 5 ἤδη ἐτῶν τυγχάνων ἀγνώστου διαμονῆς κλητεύεται ἵνα προσέλθῃ εἰς τὴν ἐν Γκιουμουλτζίνῃ Ἱερ. Μητρόπολιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἄλλως δικασθήσεται ἐρήμην.

Τὸ παρὸν δημοσιεύεται εἰς δύο κατὰ συνέχειαν ἀριθμοὺς τῶν ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», «Κωνσταντινούπολις», καὶ «Ταχυδρόμος».

Ἐν Γκιουμουλτζίνῃ, τῇ 11 Μαρτίου 1901.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Μητροπόλεως.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀριθ. πρωτ. 471

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί· Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκ. 6581 καὶ ἡμερομ. 3 Νοεμβρίου 1898 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Ἀδφνης, θυγατρὸς Νικολάου, μαγείρου, κατοικοῦ τῆς ἐν Ὑψωμαθίοις ἐνορίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεξιγμένην,

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Κωνσταντίνου Ἰορδάνου, τέως μὲν κατοικοῦ τῆς αὐτῆς ἐνορίας καὶ ὑπαλλήλου τῶν σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος,

Παρέχει αὐτῷ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων κατὰ τῆς ἐρήμην αὐτοῦ ἐκδιδόμενης ταύτης ἀποφάσεως μέσων ὀριζομένης προθεσμίας ἥτοι τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως διὰ τὴν ἀνακοπὴν καὶ ἐτέρων ἐξήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἐπὶ ἐφέσει,

Διατάσσει ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καί,

Ἐπιτίθῃσιν τῷ ἐναγομένῳ ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων καὶ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια ἑπτακόσια τριάκοντα καὶ τέσσαρα (ἀριθμ. 734), προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 6 Νοεμβρίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Κορυδαῖος ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος Ἀνθιμὸς Π. Ὁρφανίδης.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ